

Pałac w Charbrowie

Pałac w Charbrowie (gmina Wiko), usytuowany jest we wschodniej części wsi. Przed elewacją frontową obiektu, otoczony budynkami gospodarczymi — dziedzińcem z rozległym podjazdem. Po stronie południowej rozciąga się park z główną aleją, wiodącą przez most murowany na Charbrowskiej Strudze ku drodze Łeba — Lębork. Drzewostan parku w większości zniszczony. W zachodniej jego części znajduje się niewielki staw, we wschodniej postawiony był na planie rotundy grobowiec, już rozebrany.

Pałac zbudowano po roku 1660 dla siostry starosty lęborskiego Krzysztofa von Somnitza. Pierwotnie była to budowla wzniesiona na rzucie podkowy z piętrowym skrzydłem głównym i prostopadłe doń przylegającymi, parterowymi bocznymi. W połowie XIX w. rozebrano zrujnowane skrzydło północne, a zbudowano skrzydło stanowiące przedłużenie budynku głównego, zwane Wdowim Domem. Następnie około 1900 r. w miejscu skrzydła południowego stanął większy budynek nawiązujący architektonicznie do poprzedniego, a przy froncie naroża sześciokątna wieżyczka. W 1906 r. do frontonu siedemnastowiecznego budynku głównego dodano neoklasycystyczny, kolumnowy portyk.

Murowany z cegły i otynkowany pałac ma bryłę rozczłonkowaną i posadowiony jest na niskim cokole z kamienia łamanego. Pokryty jest ceramiczną, holenderską dachówką, a wieżyczka i portyk blachą.

Skrzydło główne jest parterowe, siedmioosiowe i przykryte dachem czterospadowym. Od frontu trzy osie środkowe ujęte są w przyziemiu portykiem wspartym na jońskich kolumnach z piaskowca dźwigających płaskie belkowanie. Nad portykiem umieszczono dwie rzeźby. Na wysokości piętra osi środkowej widnieje wykonany ze stiuku kartusz herbowy Somnitzów, otoczony pękiem ponopliów. W elewacji wschodniej skrzydła głównego dwie osie zajmuje parterowy ryzalit, zakończony tympanonem. Kwadratowe otwory okienne zamknięte są łukami odcinkowymi, otwór drzwi wejściowych — łukiem okrągłym. W śieni tego skrzydła znajduje się drewniana klatka schodowa z lustrzanymi, dwubiegowymi schodami.

Wieżyczka naroża jest trójkondygnacyjna, przykrywa ją wieloboczny, baniasty hełm. Elewację szczytową zachodnią, pięcioosiową parterowego skrzydła południowego zwieńcza wolutowy szczyt z trójkątnym tympanonem. Dach skrzydła jest dwuspadowy, naczółkowy. Piętrową przybudówkę południowo-wschodnią przykrywa dach płaski.

Stan obiektu ocenia się jako dobry. Kubatura skrzydła głównego wynosi ok. 2600 m sześć., skrzydła południowego ok. 1800 m sześć., północnego — ok. 1100 m sześć., powierzchnia użytkowa całości — 780 m kw.

Eugeniusz Wiązowski
Fot. Jan Maziejuk